

תוכן העניינים:

1. רקע - הגדרת מהות המאבק.
2. רציונל – כך נעצור את העקירה!
3. א. העקרונות של "מרי אזרחי בלתי אליים".
ב. תודעת המעצר.
ג. קבלת ההחלטה של היציאה למאבק.
4. מתחילים להתארגן – "מגדילים ראש".
5. תמונה כוללת של התכנית על פי לר"ז מוגדר.
6. התכנית:
שלב א': יציאה לצמתים. (העצמת שלב א')
שלב ב': א. "ניסוי כלים" - ו' אייר.
ב. "יום הפקודה" - שעת הסגירה.

נספחים:

1. ציוד ל"תיק מעצר".
2. דף של דרכי הגעה לגוש – "מטות ערים".
3. זכויות העצור – עמותת "חוננו".

דקע

אנו צריכים לראות את המאבק הזה כחלק ממערכה גדולה יותר. במשך 30 שנה ניטש מאבק נוקב בין תפיסת העולם של השמאל הפונה אל ה'שלוש' כצעד לקראת אומות העולם על-מנת להשריש את תפיסת "מדינת כל אזרחיה", לבין תפיסה בה ניצבת מדינת ישראל כמדינה יהודית.

כוחות השמאל הלכו ונמוגו – המוסדות החזקים שלהם איבדו את כוחם (ההסתדרות וועדי העובדים, מפלגת העבודה, הקיבוצים) ולאחר שנות מלחמת אוסלו גם הרעיון המרכזי שלהם – התפרקות מנכסים רוחניים ופיזיים של העם היהודי – התנפץ אל מול סלעי המציאות. למעשה הם ככלי שבור.

ההתגייסות של השמאל הישראלי לעקירת יישובי גוש קטיף והשומרון מטרתה אחת והיא: ריסוק הציבור האמוני, שהוא האלטרנטיבה היחידה לשלטונם, על מנת להבטיח את המשך שלטונם הרקוב והריק מתוכן.

המאבק על גוש-קטיף והשומרון הוא בשבילם מאבק מאסף. אם הם יראו שהם אינם מסוגלים לעקור 8000 יהודים מבתם ולמעשה גוש יישובים שלם, אז הם יכולים לשכוח מלהגשים את חלומם הפרוע – עקירת עוד 150,000 אנשים. זו הסיבה שכיום הם נעמדים על הרגליים האחוריות שלהם וחוברים לאדם השנוא עליהם ביותר, אריק שרון, זאת בנוסף לעובדה שהם מעבירים באצבעותיהם את אחד התקציבים הגרועים ביותר לפי תפיסת עולמם. אם הם מפסידים, ניתן לומר שכנראה שלא תהיה עוד ממשלה שתעלה על הדעת להקריב את חבלי המולדת כאתנן למרצחים ולא"ם.

מאבק זה הוא מאבק מרכזי מבחינתו של הציבור האמוני. שבירתו ופילוגו של הציבור, שהוא היחיד המסוגל להנהיג ולהוביל את מדינת ישראל ואת העם לייעודו ההיסטורי, עלולה לעלות למדינת ישראל בסכנה קיומית של ממש.

עלינו היום להלחם כנגד ניסיון דחיקת הציבור של מתנגדי ההתנתקות לקצה החברה ושבירתו ע"י שבירת כל היקר לעם. עשויים להיות לנו קרבות נוספים במערכה חשובה זו לכן **אל לנו להישבר!!**

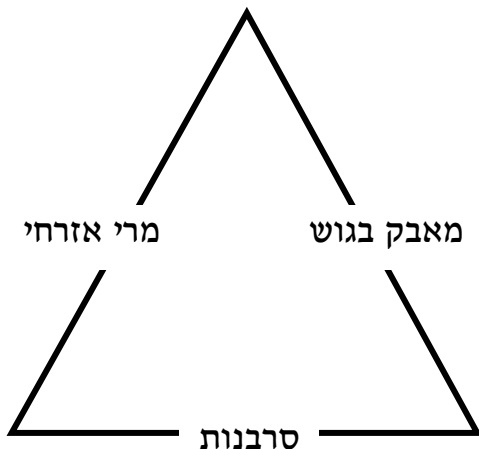
הרציונל – כך נעצור את העקירה!

המאבק שאנו עומדים בו הוא מאבק על זכות הקיום בבית הלאומי שלנו. זהו לא מאבק על גוש-קטיף אלא מאבק כנגד ראש ממשלה שטוען כי ליסטים וכובשים אנו. לכן חשוב ביותר הוא **מאבק מקיף וכולל המציב אלטרנטיבה בסופו**. (ולא, נקבל עוד ראש ממשלה שימשיך באותה הדרך).

עקירת גוש קטיף מצריך מהמדינה משאבים עצומים. מכיוון שהמשאב המרכזי לצורך ביצוע התכנית הוא **אזרחי המדינה** – שרובם המוחלט אינם ששים לעשותו וחלקם הגדול אף מתנגדים לו – התשובה לשאלה האם יהיה פינוי תלויה אך ורק בנו – האזרחים.

על-מנת למנוע את העקירה אנו מציגים בפניכם תוכנית מסודרת ומדורגת בכדי שנוכל להגיע לניצול המקסימלי של הכוחות.

בכדי למנוע את הגירוש יש לפעול במקביל בשלושה מישורים:

**כשכל אחד מן המישורים הנ"ל יגיע למקסימום מיצוי הכוח שבו
אנו מאמינים כי בע"ה נוכל לעצור את הטירוף!**

פירוט:

1. מאבק בגוש – עוד היום. ככל שנצליח ליישב יותר יהודים בתוך הגוש לפני חסימתו – וככל שיותר יהודים ימשיכו לנסות להגיע לגוש לאחר חסימתו וגם בשעת נסיונות העקירה כך יקשה על הכוחות לבצע את פקודת הגירוש.
2. סרבנות – הרחבת תופעת הסרבנות על כל גווייה (סרבנות גלויה, "גימלים" וכו') בקרב החיילים והשוטרים המיועדים לבצע את העקירה, וגם בקרב אלו שאינם מיועדים להשתתף באופן ישיר בעקירה על מנת ליצור בעיית כוח אדם אצל כוחות הביטחון והפיכת חוק הגירוש ל"בלתי אכיף". אין מפנים אין פינוי.
3. מרי אזרחי – מרי אזרחי בלתי אליים. התארגנויות מקומיות של אזרחים ישרים שיתנו את ידם לשיבוש מהלך החיים התקין בכל חלקי הארץ, בצורה נחושה ולא אלימה – גם במחיר מעצר, כאשר המטרה המרכזית היא שלילת הלגיטימיות של החלטות השלטון ובנוסף ריתוק מספר גדול ככל שניתן של שוטרים להסדרת אורח החיים במדינה ומניעת השתתפותם בנסיון העקירה.

תנועת "הבית הלאומי" מעוניינת להתמקד בתוכנית מסודרת לביצוע סעיף 3 – "מרי אזרחי בלתי אליים" – המובאת בתיק זה.

עקרונות המרי האזרחי הלא אליים

"לעולם לא נוכל לשכוח שכל מה שעשה היטלר בגרמניה היה 'חוקי'
 וכל מה שעשו לוחמי החופש ההונגרים היה 'בלתי חוקי'. ...אני בטוח
 שאילו חייתי בגרמניה בעת ההיא הייתי עוזר לאחיי היהודים ומעודדם
 אף-על-פי שהיה בכך משום עבירה על החוק."

[מרטין לותר קינג]

העקרון הבסיסי של המרי האזרחי הבלתי אליים הוא שגם בדמוקרטיה ישנם חוקים שלמרות שהם עברו בצורה דמוקרטית להפליא, עם כל הפרוצדורות, הם **חוקיים אך לא מוסריים**. ההיסטוריה הקרובה של המאה ה-20 הוכיחה שגם בצורה הכי החוקית והכי הדמוקרטית הגיעה האנושות לשפל המוסרי הנורא ביותר.

דמוקרטיה פירושה '**שלטון העם**', רוצה לומר: קבלת החלטות ע"י נציגי כל שכבות העם תוך התחשבות בדעת המיעוט. אין מדובר בעריצות הרוב על המיעוט (וקל וחומר שלא שלטון מיעוט רודני על הרוב...) דמוקרטיה גם איננה בחירת דיקטטור פעם בארבע שנים שיכול לעשות ככל העולה על רוחו לאחר שנבחר. **עיקרון המרי האזרחי הבלתי אליים הוא כלי הכרחי לחיזוק הדמוקרטיה ולשמירה עליה**. המרי האזרחי הוא הדופק של הדמוקרטיה, הוא איננו מחוץ לכללי המשחק, אלא בדיוק להפך – הוא הגדר הטובה השומרת על הדמוקרטיה ומאפשרת את קיומה. **ישנן זכויות יסוד שרוב דמוקרטי אינו יכול לבטלן מבלי לחדול מלהיות דמוקרטי**, ה"סתום" ששמור שכך אכן יהיה הוא המרי הבלתי אליים. המרי האזרחי הוא כלי חשוב מפני שהוא "מסמן" לדמוקרטיה מתי היא חרגה על ידי כך שהוא מאפשר לציבור המרגיש שזכויותיו הבסיסיות קופחו, להתנגד ל"כללי המשחק" ולעבור על החוק ובכך לערער את הלגיטימיות של החלטות השלטון ולהוביל להחלפתו.

איננו רוצים אנרכיה, אך אבוי לנו ולחברה אם נסכים לציית לחוקים הסותרים את הצו המוסרי שלנו. העם המתקומם על הפשיעה בו ומוכן לשלם בגופו את מחיר עקרונותיו גם במחיר הגבוה ביותר – וויתור על חירותו הפיזית. רק בזכות וויתור זה יישאר האדם בן-חורין במחשבתו ובאמונתו – בן חורין אמיתי.

"אדם המפר חוק שמצפונו אומר לו שאינו צודק, והוא מקבל עליו
 ברצון את העונש ונשאר בכלא על מנת להעיד ולעורר את מצפונו של
 הציבור על אי הצדק שבו, מבטא למעשה את מירב הכבוד לחוק."

[מרטין לותר קינג]

זהו המצב כיום במדינת ישראל. איננו טוענים שפקודת העקירה היא "לא חוקית" אלא שהיא **אינה מוסרית בעליל**. אנו נחסום בגופנו **ללא אלימות (!)** את השלטון הדורסני. בשבילנו הוא כבר לא שלטון לגיטימי! חוקי אינם דמוקרטיים ובודאי שלא מוסריים ולכן נתנגד להם בכל דרך שנצליח. כמו כן, השלטון אינו יכול לשפוט אותנו בעבירה על חוקיו הלא מוסריים ואם יעשה זאת לא נכיר בסמכותו ולא נשתף איתו פעולה!

תודעת המעצר

המאבק העומד לפתחנו אינו פשוט כלל. המערכת המשפטית ומערכת אכיפת החוק במדינת ישראל מתכוננת להפעלת הכלי הכי מאיים (לפחות באופן רשמי...) שיש ברשותה כנגד נאמני הארץ – קרי: **המעצר**. המערכת כולה מגויסת "למשימה הלאומית" במלא המרץ: רוצחים שוחררו וממשיכים להשתחרר על מנת לפנות מקום בבתי המעצר, הוכנו מחנות מיוחדים ל"מתנגדי ההתנתקות", מח"ש קיבלה הוראות שמטרתן להקל על "עבודתם" של השוטרים וקצרה היריעה מלהכיל...

אחד מהמרכיבים המשמעותיים ביותר היכולים לעזור לנו על מנת לנצח במאבק היא להסיר מעלינו את האיום מפני המעצר. איך עושים זאת? פשוט מכריזים: אני לא מפחד ממעצר, להפך, אני רוצה להיעצר! יתרה מזאת, אינני רוצה להשתחרר, לכבוד הוא לי לשבת בכלא בגלל התנגדותי לשלטון פושע!

עלינו להיות מוכנים להיעצר. עלינו לרצות להיעצר! עלינו למלא את בתי המעצר עד אפס מקום. אם המערכת ערוכה לקליטת 1000 עלינו להגיע ל-3000 עצורים! ישנו מספר עצורים מסוים שכאשר נגיע אליו המערכת תקרוס. איננו יודעים מהו המספר הזה אבל כאשר נגיע אליו אנחנו כבר נדע...

קבלת החלטה

בפרספקטיבה היסטורית, אנו עומדים בנקודת זמן קריטית במאבק. המציאות הקיצונית בה אנו מוצאים את עצמנו כעת היא מציאות ש"מתבשלת" כבר במשך שנים. כעת, הגענו לשלב בו נחוצה הכרעה במאבק על דמותה של המדינה על מנת להוליד מציאות חדשה ולשנות ב-180 מעלות את הכיוון אליו אנחנו צועדים בשלושת העשורים האחרונים.

מתוך תודעה זו, אנו צריכים לקבל החלטה כי זה הזמן לתת "פייט", אנו נמצאים בנקודת זמן שאליה צריך לרכז את כל הכוחות שיש לנו. זה הזמן לנצל משאבים ששמרנו לימים קשים: אנשים עובדים צריכים לנצל חופשות, "ימי מחלה" שנצברו וכו', מעסיקים צריכים לגלות הבנה כלפי עובדים שיצטרפו למאבק, תיכוניסטים חייבים להבין שהשנה עושים בגרות מעשית באזרחות ובחורף עובדים קצת יותר קשה על מנת להשלים את כל שאר הבגרויות, בחורי ישיבה צריכים לעבור ללמוד וללמד בגוש וסטודנטים להיאלץ לוותר על הסמסטר הנוכחי ולהשלימו בשנה הבאה. כולנו צריכים להתגייס במלא המרץ למאבק על מנת למנוע את האסון ובכדי להבטיח ולבסס את המשך קיומם של מדינת ישראל ועם ישראל.

זה הזמן להפעיל את כל הכוחות והרגשות היהודיים של מסירות נפש והקרבה, כוחות שעמדו לנו בעבר ועזרו לנו להינצל לא פעם. בעזרת ה', בכוחות אלו ננצח גם היום!

מתחילים להתארגן – "מגדילים ראש!"

חשוב להבין שעל מנת לנצח במאבק עלינו להקדים את המערכת בצעד אחד. המתנה ליום התחלת העקירה על מנת להתחיל לפעול פירושה **הפסד בקרב!**

כיום אין הנהגה מסודרת למאבק (ואולי טוב שכך...). מפני שהמציאות כ"כ קיצונית, יש מגוון רב של דרכים ורעיונות כיצד יש להיאבק, באילו מישורים להשקיע את המאמץ ובאילו דרכים יש לנקוט/ לא לנקוט. זה הזמן להיכנס למעגל המאבק, כל אחד בדרכו, כל אחד עם הפעולה שאיתה הוא יכול להזדהות ולהתחיל לפעול במהירות!!

כל אדם צריך לקחת את האחריות ולהתארגן באזור שלו. יוצרים קשר עם האנשים הפוטנציאליים לפעולה: שכנים, חברים, אנשים ממקום העבודה, מתפללים מבית הכנסת ומתחילים לרכז את שמות האנשים שהחליטו כי הם מצטרפים למאבק. חשוב: על מנת לעזור לכם לשמור על קשר עם הפעילים ולהודיע להם על הפעילות המתרחשת, כדאי לרכז אצלכם פרטים רבים ככל האפשר כגון: מספרי טלפון/ פלאפון, e-mail, כמה שעות/ ימים מוכן להקדיש למאבק וכו'.

מכיוון שעניינה של תנועת "הבית הלאומי" היא עידוד והובלת "מרי אזרחי בלתי אליים", חשוב להבין שההתארגנות חייבת להיות עממית לחלוטין. אין לנו היכולת וגם לא את הרצון לארגן את כל הפעילות עד לפרט האחרון, כל מה שאנו מנסים לעשות הוא לתת את הכלים **ולעזור** בהתארגנות, אבל ההתארגנות היא עממית לחלוטין. ההתארגנות בנויה בעלי היוזמה והחזון, אנשים עם "ראש גדול" שירכזו ויפעלו ברמה מקומית – שכונה, ישוב, עיר... אל תחכו לאיש, קומו ופעלו!

תמונה כוללת של התכנית על פי לויז מוגדר.

להלן לוח הזמנים המיועד לגירוש על פי המידע המפורסם עד כה:

- ו' אייר (יום ראשון, 15.5.05) - חסימת הצירים לגוש קטיף למי שאינו תושב המקום.
- ח' סיון (יום שלישי, 15.6.05) - הפסקת החופשות לשוטרים, (התגייסות ל"משימה הלאומית")
- י' אב (יום שני, 15.8.05) - התחלת ניסיונות העקירה

תאריכים הללו עוד ישונו מספר פעמים על מנת ליצור ערפל ובלבול באשר להם במטרה להקשות על יכולת ההתנגדות לתכנית. לכן, בנינו תכנית מסודרת הכוללת מספר שלבים שתיושם בהתאם להשתלשלות האירועים ולא בכפוף לתאריכים.

שלב א': כבר פועל בשטח במטרה שיימשך וייתעצם לאורך כל המאבק

שלב ב': א. ניסוי כלים ו' אייר. תאריך יזום של חסימות.
ב. "יום הפקודה" - יום חסימת הגוש למי שאינו תושב הגוש.

שלב ג': שעת ניסיונות העקירה, יפורסם בהמשך.

סיום המאבק יהיה אך ורק כאשר אחד מהתרחישים הבאים יקרה:

1. ראש הממשלה מודיע על **ביטול** התכנית באמצעות החלטת ממשלה.
 2. ראש הממשלה מודיע על התפטרותו והליכה לבחירות.
 3. שר הביטחון/ השר לביטחון פנים/ הרמטכ"ל מודיעים שחוק "פינוי פיצו" הוא חוק בלתי אכיף וכי אינם יכולים לבצעו.
- בכל תרחיש אחר כגון: דחית התכנית, הסכמים למיניהם עם "נציגי המתנחלים", שינוי התכנית וכדומה המאבק ימשך וביתר שאת – לקראת הנצחון.

עם הכרזת הניצחון וביטול הגזירה נתכנס כולנו למרגלות הר הבית לתפילת הודיה המונית ושם נצהיר כי נמשיך להגשים את חלום הדורות לבנות מדינה יהודית בציון.

שלב א'

התנעת המאבק

- הגדרת הזמן:** שלב א' החל מיד לאחר חג הפורים ויימשך לאורך כל המאבק.
- דרך הפעולה:** העמדת משמרות מחאה בעשרות צמתים מרכזיים ברחבי הארץ.
- מטרה:** על מנת להתניע את המאבק פתחנו בשלב א' - "הפרדת הציבור מהכורסא".
- לעמידה בצמתים שתי מטרות מרכזיות:**

- 1. כלפי חוץ - יצירת מודעות כי המאבק אינו גווע וכי אנו נחושים לנצחו.**
דבר זה יגרום ללחץ אצל ראש-הממשלה והמפנים. המוראל הוא כמו מאזניים ככל שאתה נחוש יותר הצד השני מאבד את הבטחון שלו!
כמו כן, אנו מקווים שעשרות צמתים גדולים שבהם עומדים אלפי אנשים – יתישו את כוחות הביטחון וישבשו כבר כעת חלק מתהליך ההתארגנות ובהמשך את ניסיונות העקירה עצמה.
 - 2. כלפי פנים - עמידה בצמתים בזמנים קבועים וידועים יאפשרו לאנשים רבים להשתתף במאבק תוך סידור ענייניהם לפי הזמנים הקבועים.**
- דבר נוסף, אל הצומת יכולה להתנקז פעילות רבה: מי שרוצה לשבש את התנועה ולהסתכן במעצר וכדומה יכול לעשות זאת ומי שאינו מעוניין בדרך פעילות זו יכול להשתתף בפעילות חוקית - בעמידה על המדרכה, הנפת שלט או חלוקת חומר לנהגים ברמזור.

זה הזמן לתת תנופה לשלב א'.

- 1. פונים לבית הלאומי לקבלת "תיק לרכז צומת" – שלב א' ומוסיפים היום צומת נוספת לרשימת הצמתים שפועלים!**
- 2. מצטרפים לצמתים שכבר פועלים ומחזקים את המחאה בצמתים.**

שלב ב'

א. "ניסוי כלים" – ז' אייר

1. כל פעיל ימצא לפחות 10 פעילים שמוכנים להצטרף אליו. (כל המוסיף תבוא עליו הברכה)
2. יש לעשות מיפוי של החברים - כמה מוכנים להיעצר וכמה לא.
3. ביום שני, ז' אייר (16.5.05) בשעה 17:00 כל הפעילים נפגשים בצומת שנקבעה על ידי הקבוצה/ ראשי הקבוצה.
4. חשוב להבהיר שגם אלו שאינם רוצים לחסום יבואו ויאיישו את הצומת, יעשו 'אווירה טובה' **ויצלמו את כל המתרחש בצומת!**
5. עליך לגרום להם להבין שלא יכול להיות מצב שבו יהודי מגרש יהודי מביתו בארץ ישראל, ושאם מישהו ינסה לעשות את זה המדינה תיעצר.
6. כל אחד מהמשתתפים יקשור את ידיו בסרט כתום.
7. **לאחר מכן עומדים דקה חושבים על האסון שאנחנו עומדים למנוע מאזרחי המדינה, ולמענם נכנסים בזהירות לצומת, מתיישבים במרכזה עם ידיים מורמות (על-מנת להכריז שאיננו אלימים) ועוצרים את המדינה!**
8. יש לוודא שיהיו כמה שיותר מצלמות בצומת: ווידאו, סטילס, דיגיטליות, פלאפונים וכדו'.
9. יש לדאוג שחלק מהאירוע יתועד ממקום רחוק על-מנת לשמור את הצילומים.
10. על כל פעיל להביא איתו 'תיק מעצר' [נספח מס' 1].
11. לכו למעצר בשמחה! זיכרו: **נעצרתם, הצלחתם!**

ב. מרי אזרחי

היום בו יוכרזו גוש-קטיף והשומרון כשטח צבאי סגור הוא יום פקודה!
תחילת הפעולה: כאשר יכריז המטה המשותף.

מטרה: החל מהרגע בו יוכרז על סגירתו של גוש-קטיף יחל כל אחד את דרכו לכיוון גוש-קטיף גברים טף ונשים תוך כדי שיבוש התנועה וזרימת החיים במדינת ישראל.

דרך הפעולה:

1. מרגע חסימת הגוש – התחלת תנועה לכיוון גוש קטיף.
2. על כל אחד להחליט מראש להיכן הוא הולך ובאיזו דרך.
3. קבע מראש עם חבריך מקום מפגש ובשעה שתפורסם תתחילו לצעוד לכיוון גוש קטיף.
4. מי שאינו מסוגל לצאת מביתו ברגל יצא ברכב או בתחבורה ציבורית [נספח 2 - מטות ערים] עד לנקודה הקרובה ביותר לגוש קטיף אליה ניתן להגיע ומשם יתחיל ללכת ברגל.
5. על כל אחד לקחת עמו צידה לארבעה ימים לפחות (מים, לחם, ממרחים).
6. ההליכה תבצע **על הכבישים (!)** בצורה שתפריע לתנועה, בגאווה, עם דגלי ישראל, שלטים, חולצות וכו'.
7. התחבר בדרך לאנשים נוספים הצועדים לגוש מכל רחבי הארץ.
8. המקום בו מונעים ממך להתקדם זוהי החזית מבחינתך.
9. יש לוודא שיהיו כמה שיותר מצלמות: וידאו, סטילס, דיגיטליות, פלאפונים וכדו'. יש לדאוג שחלק מהאירוע יתועד ממקום רחוק על-מנת לשמור את הצילומים.
10. עליך לגרום להם להבין שלא יכול להיות מצב שבו יהודי מגרש יהודי מביתו בארץ ישראל, ושאים מישהו ינסה לעשות את זה המדינה תיעצר.
11. הביאו אתכם חומרי הסברה כדי לחלק לנהגים ועוברי האורח תוך כדי "הפנינג" שיהיה.

12. על כל פעיל להביא איתו 'תיק מעצר' [נספח 1].
13. אל תתעמת עם שוטרים! המשך בדרכך, אל תהסס להיעצר!
14. עמוד על זכויותך! לשוטר מותר להפעיל "כוח סביר" על מנת לפנות את הכביש. "כוח סביר" אינו כולל הכאה! [עוד על זכויותך נספח 3 - "חוננו"]
15. כמו"כ ניתן לקרוא הוראות מפורטות יותר שכתב נעם פדרמן בקישור: <http://tjews.net/maof/hebrew/Feiderman.htm>
16. לכו למעצר בשמחה! זיכרו: נעצרתם, ניצחתם!

נספחים:

1. ציוד ל"תיק מעצר".
2. דף של דרכי הגעה לגוש – "מטות ערים".
3. זכויות העצור – עמותת "חוננר".

1. ציוד נצרך למעצר:

1. טלית ותפילין.
2. 2 סדינים, 2 ציפות
3. מגבות
4. לבנים
5. בגדים להחלפה
6. כפכפים למקלחת
7. ספרי קריאה ולימוד (זה הזמן לעשות השלמות....)
8. כלי רחצה (מברשת שיניים, משחה, סבון)
9. רדיו קטן
10. כרטיס טלכרט

כיצד נגיע לגוש קטיף אם ח"ו נשמע על נסיון פינוי?

לפרטים נוספים:

WWW.OTOBUSIM.COM - מידע מרוכז על אגד, מטרופולין, ורכבת ישראל.

חברת מטרופולין (חברת הסעות באזור הדרום): טל: *5900, 24 שעות ביממה. WWW.METROPOLINE.COM

אגד: 03-6948888 או *2800 מ-6:30 עד 21:00. ביום ו' 7:30 - 15:00. במוצ"ש עד 23:00. WWW.EGGED.CO.IL. שירותי SMS אגד: שגר הודעה קצרה, למשל "תל אביב לצומת סעד" למספר 2800. תקבל תשובה תוך שניות.

רכבת ישראל: 03-5774000 או *5700. WWW.ISRARAIL.ORG.IL

בזמן אירוע, יתכן שתוכל לקבל מידע מסוים מ: 02-5810624 מועצת יש"ע, 02-5822224 מטה מאמץ, 08-6840854 מטה גוש קטיף. באינטרנט:

www.katif.net

www.a7.org

www.newsroom.co.il

www.gamla.org.il

www.hebron.org.il

www.manhigut.org.il

אם לא הצלחת לקבל מידע – לא נורא. כל המידע החשוב הרי מופיע בדף הזה, צא לדרך ולהתראות בגוש קטיף!

יתכן שתצטרך לאלתר לא נורא. סע בכוחות עצמך למקום קרוב ככל האפשר לגוש קטיף. יתכן שתיתקע בדרך, אך אם כן, ודאי ייתקעו איתך אנשים נוספים. יחדיו תוכלו לתכנן ולחשוב, כיצד להמשיך. זה קצת מזכיר את משימות ה"הישרדות" בטלויזיה...

נסיעה טובה

כיצד נגיע? סע ברכב או בתחבורה ציבורית לצומת סעד או לצומת גמה, שם תפגוש פעילים נוספים ותמשיך איתם יחד לתוך גוש קטיף. צומת סעד נקראת גם "צומת עלומים". זהירות! גם בצפון הארץ קיימת "צומת גמה", אל תתבלבלו! בצומת סעד המתן בפניה לקיבוצים בארי ועלומים. בצומת גמה - המתן בתחנה לגוש קטיף.

ברכב: סע לאשקלון, ומשם לצומת יד מרדכי. פנה שמאלה לכיוון שדרות. בצומת שדרות סע ימינה (יש שילוט לגוש קטיף) עד קיבוץ סעד. **בצומת סעד ובצומת גמה, אנה הפש טרמפיסטים.**

בתחבורה ציבורית: מירושלים: ניסע במוניות שירות לצומת סעד. נזמין מקום בטל. 08-9944715, 08-9945478, 9944004, רצוי שעה-שעתיים מראש. 7:00 – 22:00. 20 ש. בנוסף, קו 443 נוסע לצומת סעד פעם ביום, בשעה 16:30.

מתל-אביב: סע מתחנה מרכזית לצומת סעד בקו 351 או 353 של חברת מטרופולין (תחליף אגד). פעם בשעה בערך, מ-6:00 עד 21:40. עלות כ-17 ש. בנוסף, לאגד יש 7 אוטובוסים לצומת גמה מדי יום, בשעות 9:00, 12:30, 14:10, 15:30, 16:50, 18:45, 20:45 (קווים 362, 373, 374, 379).

מחיפה: סע לתל אביב ברכבת (31 ש) למבוגר, 15 ש לאזרח ותיק, 25 ש עד גיל 10, חינם עד גיל 5) או באוטובוס (23 ש). מתל אביב, המשך כמתואר לעיל.

מבאר שבע: סע לצומת סעד (12 ש) בקו 351 או 353 של חברת מטרופולין. פעם בשעה בערך, מ-5:30 עד 19:45.

מערים אחרות: מגדרה, חולון, יבנה, נס ציונה, נתניה, צומת בית דגן, קריית מלאכי, קריית עקרון, ראש"צ, רחובות ושדרות - סע בקו 351 או 353 של חברת מטרופולין לצומת סעד. פעם בשעה בערך, מ-6:00 עד 21:40.

זכויות העצור – עמותת "חוננו"

המעצר:

התנגדות למעצר: מותר להתנגד "התנגדות פסיבית". כלומר: אין צורך להקל על השוטרים בפנינוך מההפגנה. במידה ושוטר פעל נגדך בניגוד לחוק- השתדל לתעד את הארוע (פרטי השוטר, שמות עדים נוספים, נזק שנגרם לך וכו') לצורך הגשת תלונה לאחר מכן.

אם ראית את חברך נעצר - דווח על כך למוקד המשפטי. הוא יטופל על ידינו, וישלח לו עו"ד שילווח אותנו בשלב המעצר.

מעצר ילדים קטנים: מעצר של ילדים מתחת לגיל 12 אסור על פי חוק. אם הבחנת במעצר כזה – הודע מיד לשוטר או לקצין שמדובר בילד שאינו "בר עונשין", ושיש לשחררו מיד. במקביל, העבר הודעה למוקד המשפטי. ילדים בין הגילאים 12-14 ניתן לעצור 12 שעות בלבד.

"יעיכוב" או "מעצר": אם לא נאמר לך במפורש שאתה "עצור" – אתה רק "מעוכב". ה"יעיכוב" יכול להמשך 3 שעות בלבד, אך קצין משטרה יכול להוסיף צעוד שעות נוספות. לאחר פרק זמן זה בדרך כלל – על פי חוק - תשוחרר.

ניצול ה"רוגע שלפני": כל זמן שלא הודיעו לך במפורש שאתה "עצור" – תוכל כנראה להמשיך להשתמש בטלפון הסלולרי שברשותך. חשוב לנצל רגעים יקרים אלה על מנת להתקשר למוקד המשפטי ולמסור הודעה מפורטת על מצבך ומצבם של אחרים שנתפסו אתך.

הודעה על המעצר: כל עצור זכאי ל-2 שיחות טלפון: 1 למשפחתו ו-1 לעורך דין. (לא תמיד השוטרים "זוכרים" זכות זו, וכדאי להזכיר להם) לצורך קבלת עזרה מעו"ד מומלץ להתקשר למוקד המשפטי. חשוב שתדע: מהרגע שנעצרת יש לך "גב משפטי"!!

בדיקת רופא וחעוד נזקים רפואיים: אם נפגעת מאלימות במהלך המעצר – דרוש קודם כל להבדק ע"י רופא. הקפד שכל הנזקים שנגרמו לך יתועדו (בכתב ובצילום) ויוכנסו לתיק החקירה. דרוש העתק גם עבורך. בכל מקרה של סרוב – תעד עם מי דיברת ומה ענו לך. (אם אין באפשרותך לתעד בכתב, נסה לזכור ולבקש מחברייך שיזכרו)

פגיעה ע"י שוטרים במהלך המעצר: אל תסכים שיפגעו בך, לא פיזית ולא מילולית. בכל מקרה של פגיעה – דרוש את פרטי השוטר הפוגע, ממנו או ממפקדיו (סירוב של שוטר למסור פרטים - גם הוא עבירה)

החקירה:

כשאתה ניגש לחקירה זכור 4 כללים:

1. רצוי למסור פרטים
2. זכותך לשתוק בחקירה
3. זכותך להתייעץ עם עורך דין
4. החוקר יותר מנוסה ומתוחכם ממך

מסירת פרטים: מסירת פרטים מזהים (שם ות.ז.) הינה חובה חוקית, ובד"כ מומלץ למסור את פרטיך. (במהלך ההתנתקות כאשר יהיו מעצרים המוניים, אנו ממליצים לא למסור פרטים כלל.) עם זאת, מעבר לפרטים מינימליים אלה מומלץ לא להוסיף....

החקירה עצמה: עצתנו היא לומר בחקירה משפט אחד בלבד: "לא עברתי על החוק, ולא ביצעתי את העברות המיוחסות לי, ומאחר זוהי חקירה פוליטית אין לי יותר מה לומר".

להלן ההסבר והפירוט לגבי עצה זו:

1. נצל את זכות השתיקה: במהלך החקירה מומלץ לא למסור שום גרסה על ההתרחשויות. זכות השתיקה מוקנית לכל נחקר, ומומלץ לנצלה במלואה. כדאי שתדע: על פי חוק אינך חייב לסייע לחקירה. לכן אל תבהל מאיומי החוקר, שהימנעות משיתוף פעולה אתו עשויה להזיק לך. זה פשוט לא נכון, מה עוד שהכחשת את ביצוע העבירה.
2. נמק את שתיקתך: מומלץ מאד לנמק את השתיקה בנימוק עקרוני (כגון: "זוהי חקירה פוליטית") על מנת שהשתיקה לא תתפרש נגדך. לאחר נימוק זה – מומלץ להתמיד בשתיקה מוחלטת.
3. אל תתחכם: חשוב שתזכור: מטרת החוקר היא שתפליל את עצמך ואת חברך החוקר בדרך כלל יותר מתחכם ויותר מקצועי ממך. לכן, אל תתחכם אלא פשוט תשתוק.

תלונות נגד השוטרים: אם יש לך תלונות על התנהגות השוטרים במהלך ההפגנה או המעצר – מומלץ להגישן במהלך החקירה. יש לתעד את שמות השוטרים, שמות עדים נוספים וכדו' – ולהעבירם למוקד המשפטי לצורך גיבוש תלונה מסודרת.

תצלום וטביעות אצבע: המשטרה דורשת מהעצור באורח קבע, אך החוק מאפשר לסרב לדרישה זו. מומלץ להתנגד לדרישה, לפחות עד לקבלת הנחיות אחרות מעו"ד. נמק התנגדותך: "אתייעץ עם המוקד המשפטי".

שחרור ממעצר:

בשלב השחרור וההכנות לשחרור הטלפון הסלולרי שלך יהיה כנראה שוב ברשותך ותוכל להתקשר אלינו ישירות לקבל עצה

שחרור בערבות: שחרור בערבות "סתם", ללא תנאים מגבילים, הינו הליך פורמלי בעיקרו, ומומלץ להסכים לו, לחתום ולהשתחרר שים לב: קרא בעיון על מה אתה חותם, והקפד שכל הסעיפים בטופס הערובה מולאו לפני החתימה (על מנת למנוע מילוי מאוחר יותר ע"י המשטרה...)

שחרור בתנאים: הרחקה מאזור הארוע / מיש"ע / מעצר בית וכדו'. – מומלץ להתנגד ולא לחתום, לפחות עד לקבלת הנחיה אחרת מעו"ד. נמק התנגדותך: "אתייעץ עם המוקד המשפטי".

דיון בבית המשפט: אל תבהל מאיומי השוטרים, ש"אם לא תחתום – תובא לבית המשפט". עורכי הדין שלנו יגיעו לייצג אותך שם, ויפעלו לשחרורך. אם מודיעים לך על דיון משפטי – דרוש מהמשטרה להודיע על כך גם לעורך הדין שלך, ומסור להם את מספר הטלפון של המוקד המשפטי.

תיעוד לאחר המעצר: שוחררת – הודע על כך למוקד המשפטי (על מנת שנוכל להוריד אותך מרשימת המטופלים). הקדש זמן ותשומת לב לתיעוד הנזקים שנגרמו לך (גש לרופא, הצטלם, אסוף שמות עדים וכדו') – והעבר את החומר בצורה מסודרת למוקד המשפטי.